

Gr

WOCHENTAGE (DNY V TÝDNU)

Který den je dnes?

Dnes je

o	o	o	o	o	o	o	o	o	o
pondělí	N								
úterý	N								
středa	F								
čtvrtek	M								
pátek	M								
sobota	F								
neděle	F								

Welcher Tag ist heute?

Heute ist	Montag
	Dienstag
	Mittwoch
	Donnerstag
	Freitag
	Samstag
	Sonntag

Kdy?

v + Ak

- v(e)** + Tag: **v sobotu**
(am Samstag)
+ Zeit: **v jednu hodinu**
(um 1 Uhr)

v pondělí
v úterý
ve středu
ve čtvrtek
v pátek
v sobotu
v neděli

Wann?

am	Montag
	Dienstag
	Mittwoch
	Donnerstag
	Freitag
	Samstag
	Sonntag

Gr

DER VERBALE ASPEKT (SLOVESNÝ VID)

Die tschechischen Verben haben nur 3 verbale Zeiten (Tempora) – Präsens, Präteritum und Futurum.

Sie haben aber eine spezifische grammatikalische Kategorie – den **Aspekt**. Mit der Hilfe des Aspektes kann man die gleiche Handlung als begrenzt (perfektiv), oder durchlaufend, wiederholend (imperfektiv) ausdrücken.

- ▣▣▣▣ Často **kupuju** jízdenky já, ale dneska je **koupí** bratr
Oft kaufe ich die Fahrkarten, aber heute wird sie der Bruder kaufen.
(Imperfektive Handlung) (Perfektive Handlung)

Aspekt ↙ imperfektiv, **unvollendeter**
↘ **perfektiv, vollendeter**

Vid ↙ imperfektivní, nedokonavý (impf.)
↘ perfektivní, dokonavý (pf.)

Die Mehrheit der tsch. Verben hat beide Formen: imperfektive und perfektive.

psát (impf.) – **napsat** (pf.) (*schreiben*), **platit** (impf.) – **zaplatit** (pf.) (*zahlen*), **dívat se** (impf.) – **podívat se** (pf.) (*schauen*), **kupovat** (impf.) – **koupit** (pf.) (*kaufen*)

Unvollendeter Aspekt des Verbs drückt die Handlung, Verlauf oder Wiederholung aus – es kann in der Gegenwart, Vergangenheit oder Zukunft sein

Vollendeter Aspekt drückt die Handlung in ihrem Abschluss aus – es kann in der Vergangenheit oder Zukunft sein – !! nie in der Gegenwart

platit (impf. Verb) **Platím** pivo.
*Ich zahle das Bier.
(= Gegenwart)*

zaplatit (pf. Verb) **Zaplatím** pivo.
*Ich werde das Bier (be)zahlen.
(= Zukunft)*

dívat se (impf.): **dívám se**
*schauen
ich schaue*

podívat se (pf.): **podívám se**
*schauen
ich werde
schauen*

kupovat (impf.): **kupuju**
*kaufen
ich kaufe*

koupit (pf.): **koupím**
*kaufen
ich werde kaufen*

vidět (impf.): **vidím**
*sehen
ich sehe*

uvidět (pf.): **uvidím**
*sehen
ich werde sehen*

vracet se (impf.): **vracím se**
*zurückkehren
ich kehre zurück*

vrátit se (pf.): **vrátím se**
*zurückkehren
ich werde zurückk*

DAS VERB „GEHEN“, „FAHREN“ IN DER ZUKUNFT

	GEGENWART	ZUKUNFT			
JÍT GEHEN	jdu <i>ich gehe</i>	PŮJDU <i>ich werde gehen</i>	přijdu <i>ich werde kommen</i>	odejdu <i>ich werde weggehen</i>	PŘIJÍT ODEJÍT
JET FAHREN	jedu <i>ich fahre</i>	POJEDU <i>ich werde fahren</i>	přijedu <i>ich werde ankommen</i>	odjedu <i>ich werde wegfahren</i>	PŘIJET ODJET

Půjdeme do kina.
Wir werden ins Kino gehen.

Präfixe der Richtung: **PŘI-** → ● (Richtung zu mir)
OD(E)- ● → (Richtung von mir weg)

Pojedeme autem.
Wir werden mit dem Auto fahren.

- Kdy pojedíš do Prahy?
- Až v pátek odpoledne.

- Pojedeš v sobotu do Prahy?
- Ne, nepojedu, nemám čas.

- Pojedeš sám?
- Ne, pojedou taky Tomáš.

- Pojedete tam vlakem?
- Ne, autobusem.

- Kdy přijede Jana?
- Zítra ráno v 8 hodin.

- Vráťíte se ještě dneska?
- Ne, až zítra v jednu.

- Kdy se vrátíš?
- Vráťím se asi až v neděli večer.

- Kdy přijdeš? V sobotu, nebo v neděli?
- V sobotu. V neděli už něco mám.

- Kde je program? Podívám se, co je v televizi.
- Je tamhle na stole.

- Půjdeš dneska večer do kina?
- Nepůjdu, bohužel nemám čas.

- Kdo ještě půjde do kina?
- Myslím, že ještě půjde Petr.

- Kdo to zaplatí?
- Já to zaplatím.

- Přijde ještě někdo?
- Asi Pavel.

- Půjdeté taky?
- Ano, půjdu rád.

- V kolik hodin jede vlak?
- V osm večer.

- Koupíš jízdenky?
- Koupím. Za chvíli půjdu na nádraží.

- Ty už jdeš?
- Ještě ne. Odejdu až za chvíli.

nastupuju do auta
nastupovat do + G
(„na-“: Richtung hinauf)
(ich steige in das Auto ein)

vystupuju z auta
vystupovat z, ze + G
(„vy-“: Richtung hinaus)
(ich steige aus dem Auto aus)

Gr

KAM JDEŠ?

(Wohin gehst du?)

- 1) **NA + Ak** **M** na výlet, na koncert, na piknik (*zum Picknick*)
F na procházku, na fakultu, na univerzitu, na poštu
N na nádraží, na náměstí

Es ist auch:

Jdu na kávu (na kafe).

*Ich gehe einen Kaffee trinken
(auf einen Kaffee).*Jdu na pivo.
Jdu na tenis, na fotbal.
Jdu na ryby.*Ich gehe ein Bier trinken.
Ich gehe zum Tennis, zum Fussball.
Ich gehe fischen.*2) **DO + G**Šel jsem **do obchodu**.
Jela jsem **do Prahy**.*Ich ging (M) ins Geschäft.
Ich fuhr (F) nach Prag.*GENITIV SINGULAR DER SUBSTANTIVE
(GENITIV SINGULÁRU SUBSTANTIV)

	Mu – enden auf harte oder neutr. Kons. h ch k g r d t n b f l m p s v z	F -a N -o	Mu+F – weiche Kons. ž š č ř c j d' ť ň einige Mu+F – auf -l, F+N – auf -e	
Mu	do obchodu, do vlaku, do hotelu, do autobusu, do Bonnu	-U	do pokoje	-E
F	do Prahy, do Ostravy, do Evropy, do školy, do třídy, do kavárny, do koupelny, do banky	-Y	do nemocnice, do restaurace, do Francie, do Anglie, do Asie, do skříně, do postele	
N	do města, do kina, do divadla, do Brna, do Německa, do metra, do okna, do centra	-A	do moře	

ODKUD JDEŠ?

Z, ZE + G

Woher kommst du? aus

z obchodu, z výletu, z hotelu, z pokoje
ze školy, z fakulty, z pošty, z práce, z restaurace
z kina, z divadla, z města, z nádraží

G Sg. Mb – siehe S. 182

ODKUD JSI?

z Frankfurtu, z Hamburku, z Curychu
z Prahy, ze Ženevy (*aus Genf*)
z Brna, z Bavorska (*aus Bayern*), z Rakouska
! z Berlína, z Londýna, z Říma, z Tábora

Woher bist du?

(siehe S. 182)

- Odkud jste?
- Jsem z Austrálie, ze Sydney. A odkud jste vy?
- Z Rakouska, z Innsbrucku.

- Odkud se vracíš tak pozdě?
- Ještě není tak pozdě. Jdu z kina.

- Kdy pojedíš do Anglie?
- Pojedu asi už v sobotu.

- Co děláš zítra?
- Pojedu na výlet.
- Kam?
- Na Moravu.

- Odkud jsi?
- Z Ostravy. A ty?
- Z Olomouce.

- Proč jdeš na nádraží?
- Jdu koupit místenku do Prahy.

- Odkud jede autobus do Plzně?
- Myslím, že z nástupiště číslo 11.

- Kdy se vrátí Petr z Brna?
- Asi ve středu.

- Půjdeš taky do kina?
- Ne, půjdu na procházku.

- Ahoj! Kam jdeš?
- Na kafe do kavárny Slavia. Půjdeš taky?

- Kdy se vrátíš z práce?
- Až večer.

- Dobrý den. Prosím vás, tenhle autobus jede na náměstí?
- Ne, tohle je číslo 5 a na náměstí jede číslo 6.
- Děkuju.

- Dobrý den. Prosím vás, jdu dobře na nádraží?
- Ano, tamhle vepředu už ho vidíte.

- Kam jdou?

